

Борба срещу градушката

Преваля пладне. Задухъ страшенъ.
И всѣки дига взоръ уплашенъ.
Съ ржавъ избрише си челото,
И дълго гледа къмъ небото.
А то е сиво, мъгловито,
И слънцето жълтѣй сърдито:
Отъ югъ бухлатъ се облакъ дига
Пълзи и вече го настига . . .

Върни се, облако невѣренъ,
Почакай, пакостнико черенъ,
Недѣля, две . . . ела тогази,
Страшилище! А облакъ лази,
Расте и вий снага космата,
Заслания слънце; въ небесата
Тъмнѣй зловещо . . . Милостъ нѣма!
И дебне пакъ беда голѣма.
На заветъ всичко се прибира,
Сърдцето трѣпне, въ страхъ примира,
Че горе — димъ и адски тътенъ.

Вихрушка, прахъ . . . Ей сводътъ мжтенъ
Продранъ, запалва се — и блѣсъкъ —
И още — пакъ — о Боже!.. Трѣсъкъ
Оглася планини, полета —
Земя трепере . . . Градъ! — парчета —
Яйце и орѣхъ . . . Спри . . . Недѣй . . .
Трудъ кървавъ, Боже, пожалѣй! . . .

.

Изнесете брадви и ножове и ги поставете съ острията на-
горе! Дрънкайте менци и тенекии! Бийте камбани и клепала!
Стреляйте съ пищови и пушки! Разровете въ прашния складъ на
общинската канцелария — ще намѣрите нарочно доставени градо-
бойни ракети; пушайте ги въ градоносния облакъ! Дори уловете
тамъ хе-е онова малко прасенце здраво за ушитѣ. Стискайте! Не-
говиятъ квикъ ще отклони облака на друга страна! . . .

Резултатъ?

— Разбити надежди! . . .

Не ви принуждамъ да ми вѣрвате, но не ви струва нищо да
ме изслушате.